

Svar:

Egearealet på Jægersborg distrikt er ca. 405 ha, svarende til ca. 20 pct. af det bevoksede areal. Halvdelen er anlagt de sidste ca. 50 år, mens resten fordeler sig over aldersspektret fra ca. 50 år og opad.

Set herud fra må egearealets fortsatte beståen siges at være sikret bedre end tidligere.

Trods ovennævnte er sikringen af et stort egeareal i de ældre aldersklasser ikke problem-løst.

Politisk modstand mod nyplantninger i århundredets begyndelse betød, at nyplantninger blev forsømt i en årrække.

De landskabelige virkninger af de manglende plantninger i tidligere tid søges afbødet ved særlig hugstbehandling og plantning af store træer, foruden at de gamle træer får lov at stå længst muligt.

Der har i øvrigt siden 1926 eksisteret et udvalg vedrørende driften af Jægersborg Dyrehave. Udvalget repræsenterer bl.a. videnskabelige, kunstneriske, fredningsmæssige og kommunale interesser. Udvalget er rådgivende med hensyn til driften og kan i dele af Dyrehaven med særlig interessante træbevoksninger forbyde fældninger.

Problematikken i Jægersborg Dyrehave er helt anderledes end i de øvrige skove under statsskovvæsenet, hvor foryngelse af ældre eg generelt vil ske, længe inden træerne når deres maksimale levealder og det naturlige forfald sætter ind.

Bortset fra specielle lokaliteter, hvor problematikken nærmer sig problematikken for Jægersborg Dyrehave, forynges ældre eg i statsskovene helt normalt ved plantning, såning eller selvforyngelse.

Spørgsmål 5:

Der ønskes en redegørelse for den generelle genplantningspolitik i statsskovene. Øges arealet af løvskove? Kan man nævne eksempler på, at granskov er erstattet af løvskove?

Svar:

Den generelle genplantningspolitik i statsskovene er præget af 2 hovedhensyn.

Det første hovedhensyn er et økonomisk hensyn af materiel karakter og fører til, at ethvert skovareal i princippet ønskes bevokset med den i økonomisk henseende optimale træart.

Det andet hovedhensyn er af immateriel karakter og omfatter bl.a. naturbeskyttelse, friluftsliv, landskabelige hensyn etc.

Dette andet hovedhensyn indebærer, uanset at løvskov de fleste steder vil være nåleskoven økonomisk underlegen, at statsskovene alligevel vælger at dyrke løvtræ i stor udstrækning. Statsskovenes drift er og har været et løvskovbevarende skovbrug, hvor bøgens tilbagegang er stoppet og egens andel er stigende.

De eksisterende hensyn til træartsvalget i statsskovene medfører, at de absolutte arealer af løvtræarter, det være sig bøg, eg eller andre løvtræarter, stiger, og denne stigning forventes at fortsætte i de kommende år.

Ændringer i træartsvalget har næppe givet sig udtryk i så drastiske tiltag som at erstatte en granskov med løvskov. En sådan total overgang fra nåletræ til løvtræ i den enkelte skov vil hverken være økonomisk forsvarlig eller publikumsmæssigt ønskværdig på grund af manglende indre variation i skoven.

Genplantningspolitikken/træartspolitikken har derimod medført, at den tilstræbte procentvise arealandel af løvtræ inden for det enkelte distrikt hæves. Udmøntningen af denne politik sker på bevoksningsniveau, hvorved en granbevoksning f.eks. erstattes eller vil blive erstattet af en løvtræbevoksning. Noget sådant er der mange eksempler på, men udmøntningen tager tid og sker løbende i forbindelse med, at de nuværende granbevoksninger bliver hugstmodne og fældes.